

N:o 48.

Af herr **P. Waldenström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t om inskränkning i rättigheten att försälja vin och malt-drycker.

Att handeln med vin och maltdrycker i vårt land behöfver en strängare kontroll, än som för närvarande deröfver hålles, torde vara temligen allmänt insedt och erkänt, äfven om tankarne kunna vara delade angående sättet att häri åstadkomma en förändring till det bättre.

En af de olägenheter, som göra en verksam kontroll hardt när omöjlig, i synnerhet på landsbygden, är rättigheten att förena vin- och ölhandel med annan handel. I kongl. förordningen angående försäljning af bränvin stadgas, att minuthandel med eller utskänkning af bränvin icke må vara förenad med annan handel, till hvars bedrivande särskild anmälan erfordras. Detta stadgande utgår uppenbarligen från insigten af svårigheten att upprätthålla vederbörlig kontroll, der dessa två slag af handel äro förenade. Men hvad sålunda gäller bränvinshandeln, det eger ock sin fulla tillämpning på handeln med vin och öl. Jag beder derfor att få föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i nu gällande lag om handeln med vin och maltdrycker, att försäljning af dessa drycker, vare sig till afhemtning eller till förtäring på stället, icke må, vare sig i stad eller på landsbygd, förenas med annan handel, till hvars bedrivande särskild anmälan erfordras.

Ett i många delar af vårt land vanligt sätt att gäcka de åtgärder, som af vederbörande kommunalstyrelser å landet med stöd af gällande

författningar vidtagas till hämmande af dryckenskap och deraf föranledda oordningar, består deri, att bryggare och s. k. öltappare låta köra ut stora kvantiteter öl efter allmänna vägarne, säljande till höger och venster åt kommande och gående så mycket eller så litet, som dessa önska, dels till afhemtning, dels till förtäring på stället. År för år hafva klagomålen öfver detta ofog blifvit alltmer högljudda. Det synes för den skull nödvändigt, att lagstiftningen ingriper äfven mot detta missbruk. Och jag tager mig i detta syfte friheten att föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta sådant tillägg i nu gällande lag om handel med vin och maldrycker, att all handel med dessa drycker å allmän väg eller plats må vara alldeles förbjuden.

Skulle dessa mina förslag af Riksdagen godkännas, så hemställes slutligen,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t an- hålla om ändring af nu gällande förordning om handeln med vin och maldrycker till öfverensstämmelse med dessa beslut.

Stockholm den 27 januari 1888.

P. Waldenström.

I ofvanstående motion instämma:

<i>Gustaf Erikson.</i>	<i>Ollas A. Ericsson.</i>	<i>Joh. Aug. Andreason.</i>	<i>M. Tysk.</i>
<i>John Bratt.</i>	<i>S. J. Kardell.</i>	<i>Anders Olsson.</i>	<i>A. Andersson.</i>
<i>A. Sundström.</i>	<i>J. A. Lundström.</i>	<i>Lars Petter Larsson.</i>	<i>Joh. Carlsson.</i>
<i>A. F. Broström.</i>	<i>Olof Olson.</i>	<i>O. Andersson.</i>	<i>J. F. Schönning.</i>
<i>K. E. Holmgren.</i>	<i>G. W. Svensson.</i>	<i>Eric Ersson.</i>	<i>P. Truedsson.</i>
<i>Erik Westin.</i>	<i>J. Ericsson.</i>	<i>Gustaf Andersson.</i>	<i>L. F. Odell.</i>
<i>And. Gust. Björkman.</i>	<i>J. Bromèe.</i>	<i>J. Andersson.</i>	<i>A. G. Jönsson.</i>
<i>J. A. Johansson.</i>	<i>A. Göransson.</i>	<i>Nils Hanson.</i>	<i>Oscar Larsson.</i>
<i>E. N. Wretlind.</i>	<i>B. P. Ersson.</i>	<i>S. M. Olsson.</i>	